

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОВІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

¹ВФ ТОВ «Металхолдинг»

²Вінницький національний технічний університет

Анотація. У статті розглянута роль прибутку як ключового показника діяльності підприємства. Визначено, що в сучасних умовах значна частка підприємств взагалі не отримує прибутку, що призводить до їх ліквідації та банкрутства. Обґрунтовано, що прибуток є метою, результатом, стимулом і чинником економічної безпеки діяльності підприємства.

Ключові слова: прибуток; управління прибутком; використання прибутку; рентабельність.

MODERN APPROACHES TO PROFIT MANAGEMENT ENTERPRISES

Abstract. The article considers the role of profit as a key indicator of enterprise activity. It is determined that in modern conditions a significant proportion of enterprises do not make a profit at all, which leads to their liquidation and bankruptcy. It is substantiated that profit is the goal, result, incentive and factor of economic security of the enterprise.

Keywords: profit; profit management; use of profits; profitability.

Розвиток ринкових відносин в Україні потребує підвищення ефективності господарювання, однак останнім часом відбулося значне погіршення ситуації, зменшення обсягів виробництва, зниження його рентабельності, скорочення інвестицій. Специфічні умови функціонування ринкової економіки в Україні, слабкість реального сектора господарства, що переважає орієнтацію бізнесу на сферу обігу, підвищений підприємницький ризик, потреби первісного нагромадження капіталу обумовлюють у якості найбільше прийнятних для економічних суб'єктів цілі надприбутковості. Це стискає тимчасові рамки управлінського циклу (у короткостроковому періоді надприбуток нормальний і типовий), так що поточні інтереси, ставляться вище перспективних, стратегічні цілі спрощуються, з'єднуючись змістовно і за часом. Більш того, висловлюється думка, що економічна політика, що генерує умови одержання надприбутку, обмежує перспективи розвитку підприємницького сектора і для відновлення української економіки необхідно в числі інших умов вирівнювання прибутковості її різноманітних секторів.

Таким чином, не кожний суб'єкт господарської діяльності має можливість самотужки вийти з фінансової кризи. Одержання ним прибутку й перспективи існування можуть ґрунтуватися на економічній мімікрії, пристосуванні до зовнішнього середовища.

Суб'єкт ринку не лише повинен мати достатній потенціал для формування стратегії, адекватної зовнішньому і внутрішньому середовищу, але й у стані використовувати свої ресурси для перебудови зовнішнього середовища, безумовного застосування його сприятливих можливостей і запобіганню прихованих загроз, орієнтації діяльності на одержання достатнього прибутку в довгостроковому періоді.

В практичній діяльності перед фінансовим менеджером постійно виникає необхідність співставлення різних аспектів діяльності підприємства і необхідних висновків з цього. Це обумовлено такими обставинами:

1) за допомогою такого аналізу контролювати фінансовий стан власного підприємства, що дозволить заздалегідь, в разі погіршення внести необхідні зміни у діяльність підприємства і уникнути банкрутства;

2) встановлення залежності між фінансовими показниками діяльності власного підприємства дає можливість порівняти їх з результатами, досягнутими виробничими конкурентами чи іншими ринковими суб'єктами;

3) для підприємницького успіху важливо не вступати у ділові відносини з сумнівними партнерами, які неспроможні своєчасно або взагалі сплатити поставлену продукцію, повернути борги, забезпечити ефективну кооперацію виробництва тощо.

З огляду на це кожному підприємству потрібно систематично проводити аналіз формування, використання і розподілу прибутку, знати величину чистого прибутку, його складові частини і основні тенденції їх зміни.

Оцінку інтенсивності та ефективності діяльності підприємства проводять в абсолютному вираженні за показником прибутку, а у відносному за показником рентабельності. Рентабельність – це відносний показник, що характеризує рівень ефективності (доходності) діяльності підприємства.

Показники рентабельності повніше, ніж прибуток, характеризують кінцеві результати роботи підприємства, оскільки їх величина показує співвідношення прибутку з наявними або використаними ресурсами.

У збільшенні прибутку та високій рентабельності зацікавлені як самі підприємства, так і держава, оскільки з одного боку, це є прямим джерелом виробничого і соціального розвитку підприємства, а з другого - це є забезпечення бюджету сталими і зростаючими надходженнями.

Високий рівень рентабельності дає перевагу будь-кому підприємству в залученні інвестицій, в одержанні кредитів, у виборі постачальників, що визначає його конкурентоспроможність, а також ступінь його незалежності від зміни ринкової кон'юнктури. У зв'язку з цим питання економічного аналізу рівня рентабельності з метою виявлення резервів для її підвищення має важливе значення. На кожному підприємстві необхідно систематично проводити аналіз формування використання і розподілу прибутку, знати величину чистого прибутку, його складові частини і основні тенденції їх зміни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Денисенко М.П. Стан та тенденції розвитку сучасного підприємства: монографія / За ред. д. е. н., проф. М.П. Денисенка. — К.: ДКС центр, 2019. — 464 с.
2. Денисенко М. П., Захарова Ю. І. Заходи підвищення прибутковості підприємства. Агросвіт. 2020. № 1. С. 24–28. DOI: 10.32702/2306-6792.2020.1.24

Тептя Олександр Вікторович, директор ТОВ «Металхолдинг», Вінниця, e-mail: teptya@icloud.com
Хміль Оксана Олександрівна, студент групи МФКз-18бз, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: oks123@gmail.com

Teptya Oleksandr V., Director of Metalholding LLC, Vinnytsia, e-mail: teptya@icloud.com
Khmil Oksana O., student of MFKz-18bz group, Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: oks123@gmail.com